

avant..!



pel juny la
falç al puny

la «reforma agrària»

Amb el temps que portem de República de «treballadors», quatre projectes s'han fet. Però... res més que projectes.

Els tres primers, foren considerats massa extremistes i anaren desapareixen, amb iguals proporcions que l'scalf revolucionari disminuïa. El quart s'ha sostingut i actualment és discuteix – per cert – amb no massa interès, en el Parlament. Aquesta vegada es veu que el gran latifundisme no ha tingut res a dir.

Si el primer, era inadmissible per a resoldre amb un sentit de franca justícia la tragedia del camp, els tres que l'han succeït són molt pitjors. Sobre tot, aquest últim.

Per comptes d'enfrontar amb totes les conseqüències de govern responsable, i de manera radical – com era el desig popular – l'importantíssima qüestió, se'ls hi acut, emprant tota mena de subterfugis i habilitats, entretenir-se en desfigurar, de mica en mica, la veritable reforma del que n'és necessari, com el pa que mengem, l'agre castellà, andalús, extremeño, gallec, etc., etc. Sembla talment què, més que la reforma agrària, els convenia desvirtuar i parar els peus a l'incovat neguit revolucionari dels camperols dels al·ludits pobles.

De l'impressió que ha produït aquest últim projecte, elaborat per Marcell Domingo i discuit i retorcat durant molts consells, pels ministres, no cal ni parlar-ne. Tothom sap que la premsa burgesa i monàrquica el considera, com a principi de discussió, «acceptable»; fins i tot, els agraris – representació genuïna dels grans «*terratenientes*» – hi estan del tot d'acord si bé convenen que, amb alguns petits retocs, resultaria el projecte «ideal, perfecte». Doncs, podeu ja figurar-vos el que serà la «reforma» capida pel català – Espanya gran – Domingo.

La nova més trascendental d'aquest «projecte Dominguià», és que ja no seran emplaçats els 60.000 camperols que es fitxava en els projectes anteriors. Ara sols es donarà terra als que bonament es pugui.

Actualment es calcula que existeixen en els respectius pobles Ibèrics, unes 500.000 famílies mancades en absolut d'una sola hectàrea de terreny. Aquestes famílies donen aproximadament un resultat de 2.000.000 de persones que la veritable reforma agrària té el deure ineludible de donar treball, com més aviat millor, si es volen esquivar seriosos i lamentables transtorns a la República.

¿Doncs bé, quants anys és trigarà, amb aquest projecte, a donar terra als 2.000.000 de camperols?

Suposant que es col·loquin cada any, els 60.000 dels projectes anteriors, es retardaria més de trenta tres anys. Trenta tres anys..!

A més, per poder viure, una família, una mica decentment es calculen que són necessàries més de 10 hectàrees de terreny, puix que es tracta de terres que no han estat mai conreades. Els 60.000 del primer any equivalen aproximadament a 15.000 famílies. A deu hectàrees per família se'n necessitarien 150.000. Aquestes 150.000, a 500 pessetes cada una, (que segurament seran valoritzades a molt més preu) valdrien 75 milions. Com a crèdit per comprar bestiar, sements, adobs, instruments de treball, construir-se una barraca, menjar fins la propera collita.., es calculen 5.000 pessetes per persona. Per les 60.000, ascendiria a 300 milions, què, afegint-los amb els 75 de la vàlua de la terra, costaria un total de 375 milions cada any.

En el projecte que es discuteix, es consignen solament 50 milions anyals o sigui set vegades i mitja menys del que cal. Per tant, es retardaria set vegades i mitja més. Es a dir, que per donar als 2.000.000 de camperols, terres i mitjans per treballar-les, es tindriem de passar al menys uns 250 anys. Doscents cinquanta anys..!

Tantmateix, en els moments actuals venir amb aquestes solucions és una broma pesada i més, tenint en compte, que la fam i la misèria s'ensenyoreixen, cada dia més, dels cossos dels camperols que resten sense feina.

Hi ha motius suficients per creure que aquest projecte quedarà solament escrit en un plec de paper, ja que de portar-lo a la pràctica, inevitablement d'aquí poc temps, hauríem de sentir cridar a la gran i sempre putrefacta Premsa d'Empresa, que la «reforma» ha fracassat. I fracassaria, puix que es fa tot perquè fracassi.

DUAL.

El clero viu dels malalts, dels morts i dels vius. ¡El clero saqueja tot Cristo!...

...fins que el poble es decideixi a fer-los-hi la santíssima.

aclaració

El nostre particular amic Gil Junqueres, de Vilabertran, ens ha exposat verbalment la seva queixa per unes preguntes publicades en el passat número d'avant..! en la secció preguntant.

Ens cal fer constar que nosaltres no compartim el criteri de la fulla que ocasionà les preguntes, puix coneixem, a bastament, l'amic Junqueres i sabem que no té cap necessitat que li facin els articles per ell signats.

En publicar aquelles preguntes, no buscàvem altra finalitat que posar en clar les acusacions de l'esmentada fulla.

Estranyàvem que Empordà Federal no hagués desmentit seguidament la pública acusació.

Nosaltres no creiem, tampoc, que pugui haver-hi cap mestre, que abandoni els infants que té sota la seva direcció, dedicant les hores d'ensenyament a fer articles periodístics per altres ciutadans, i perquè no ho creiem hem volgut remoure aquest assumpte per tal que públicament es desmenteixi la notícia impressa, que s'escampà per la nostra ciutat.

Si hi ha hagut ciutadans que ho han volgut interpretar d'altra manera, els preguem que amb aquesta aclaració es donguin per assabentats de la finalitat de les nostres preguntes.